

**„W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi.
W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie” (Rz 12, 10).**

Słowo Życia tego miesiąca pochodzi z bogatego w treść listu św. Pawła Apostoła do Rzymian. [Św. Paweł] przedstawia życie chrześcijańskie jako rzeczywistość obfitującą w bezgraniczną i darmową miłość, którą Bóg wlał w nasze serca i którą my z kolei podarowujemy innym. Aby wydobyć najbardziej sugestywny sens, św. Paweł łączy dwa pojęcia w jednym słowie *philostorgos* określającym dwie szczególne miłości wyróżniające wspólnotę chrześcijańską: miłość między przyjaciółmi i [miłość] rodzinną.

„W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie”.

Rozważmy szczególnie te dwa aspekty: braterstwo i wzajemność. Jak pisze św. Paweł, członkowie wspólnoty chrześcijańskiej miłują się wzajemnie, ponieważ jedni dla drugich: „*każdy z osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami*” (12, 5), jesteśmy braćmi „*którzy nikomu nie są nic dłużni poza wzajemną miłością*” (13, 8), „*wesela się z tymi, którzy się wesela, płaczą z tymi, którzy płaczą*” (12, 15), „*nie wyrokują jedni o drugich, nie dają bratu sposobności do upadku lub zgorzenia*” (14, 13).

Nasze życie jest ściśle związane z życiem innych, a wspólnota jest żywym świadectwem miłości, którą Jezus przyniósł na ziemię. Jest to miłość wymagająca, zdolna do oddania życia jeden za drugiego. Jest ona konkretna, wyraża się na tysiące sposobów, pragnie dobra bliźniego, jego szczęścia. Sprawia, że bracia realizują się w pełni, wzajemnie prześcigają się w docenianiu swoich zalet. Jest to miłość, która dostrzega potrzeby każdego, która robi wszystko, aby nikogo nie zostawić w tyle, która sprawia, że stajemy się odpowiedzialni i aktywni w życiu społecznym, kulturalnym oraz w zaangażowaniu politycznym.

„W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie”.

„Patrząc na pierwsze wspólnoty widzimy, że miłość chrześcijańska, która obejmowała wszystkich bez różnicy, miała swoją nazwę: *filadelfia*, co oznacza miłość braterską. W ówczesnej literaturze świeckiej terminem tym określano miłość między rodzeństwem. Nigdy nie używano go dla wyrażenia relacji członków tej samej społeczności. Wyjątkiem był tylko Nowy Testament”¹. Wielu młodych odczuwa potrzebę „głębszych relacji, szczerych i prawdziwych. A miłość wzajemna pierwszych chrześcijan miała wszystkie cechy miłości braterskiej, jej siłę i czułość”².

¹ C. Lubich, *Colloqui con i gen*, Città Nuova, Rzym 1999, s. 58.

²Tamże.

„W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie”.

Cechą wyróżniającą członków wspólnot praktykujących miłość wzajemną jest to, że nie zamykają się we własnym kręgu, ale są gotowi stawić czoła rzeczywistym wyzwaniom pojawiającym się w sytuacjach, w jakich się znaleźli i w jakich działają.

Joan, Węgier mieszkający w Serbii, ojciec trójki dzieci mógł wreszcie pozwolić sobie na zakup domu, ale po wypadku nie miał środków finansowych i sił fizycznych, aby samemu go wyremontować. Wówczas wspólnota Focolari zaczęła działać, realizując projekt #daretocare (zatroszczyć się) promowany przez Młodych dla Zjednoczonego Świata.

Joan z entuzjazmem opowiada o wyścigu solidarności, który się zrodził, aby go wesprzeć: „Wiele osób przychodziło, by mi pomóc. W ciągu trzech dni udało nam się wymienić dach, a sufity z gliny i słomy zastąpić płytami kartonowo-gipsowymi”. Prace remontowe wsparły finansowo nawet osoby z Czech. Ta akcja pokazała wielkość wspólnoty i to, że nawet odległości nie stanowią przeszkody.

Opracowanie: Patrizia Mazzola i zespół Słów Życia